

BĂLĂCESCU, CONSTANTIN

Sculptor

N. 18 apr. 1865, Balboși, Gorj - m. 3 iul. 1913.

A terminat Școala de Arte și Meserii din Craiova, prilej cu care, la inaugurarea expoziției de absolvire, regele Carol I i-a cumpărat un bust. Urmează cursurile Academiei de Belle-Arte din Veneția (1892-1894) și ale Academiei din Milano (1894-1897).

A participat la Expoziția organizată de Academia Română, la București, în rotonda Ateneului împreună cu Oscar Obedeanu (1888), la Expoziția Societății cooperatorilor din țară, unde a obținut medalia de argint (1894), la Expoziția artiștilor în viață (1889); în 1900, la Expoziția Universală de la Paris, primind medalia de bronz. A mai expus lucrări în vitrina ziarului *L'indépendance Roumaine* (1897-1899). A fost profesor de sculptură și modelaj la Școala de Arte Frumoase din Iași (din 1906), la Școala de Belle-Arte din București (din 1911). A fost numit sculptor pe lângă Comisiunea Monumentelor Istorice, pentru realizarea unor mulaje în ghips de pe ornamentațiile și sculpturile decorative ale ornamentelor noastre naționale, pe seama Muzeului Administrației Casei Bisericii (1911).

Din lucrările sale amintim: **Tudor Vladimirescu** (1901) executat în marmură de Carrara, **Bustul lui Gheorghe Chițu** (bronz 1903), **Bustul lui Grigore Cobălcescu** (marmură 1903), **Bustul domnitorului Alexandru Ioan Cuza** (bronz, 1903); **Monumentul lui Mircea cel Bătrân**, de la Tulcea, iar după moartea lui Giorgio Vasilescu, a preluat și definitivat **Monumentul Independenței**.

Un capitol aparte în opera lui C. Bălăcescu îl ocupă lucrările funerare, din care trebuie amintite: **Monumentul Sofiei Mavrodin** (1905-1906), **Statuia copilului Giorgica Iliescu** (1898) și altele. Între anii 1906-1913, cele mai importante lucrări ale sale au fost: **Bust în marmură reprezentând tip și port din Munții Gorjului** și basorelieful **Lupta de la Călugăreni**, primul fiind distins, la Salonul oficial din 1909, cu premiul al III-lea și la Salonul oficial din 1911, cu premiul al II-lea.